

عەبدوللا گۆران

له دايكبوون	١٩٠٤ هه‌له‌بجه
مه‌رگ	١٩٦٢ سلیمانى
هۆكارى مه‌رگ	شېرىه‌نجه
نېشته‌جى	سلیمانى
پېشه	شاعير
منداله‌كان	شاهۆ گۆران

عەبدوللا سلیمان ناسراو به گۆران ١٩٠٤-١٩٦٢ شاعير و پرۆژنامه‌وان و چالاكى سياسي كورد بوو. له هه‌له‌بجه له دايكبووه و تا ١٩٣٧ له خويندنگه سه‌ره‌تاييه‌كانى ئەو ناوچه‌يه‌دا مامۆستا بووه. پاشان چالاكى سياسي و پرۆژنامه‌وانى ده‌ست پى ده‌كات و چەند جارێك ده‌خریته به‌نديخانه. له ١٩٥٢ هه‌وه تا كۆتايى ژيانى له زۆرىك له پرۆژنامه و گوڤاره كوردییه‌كاندا وتار و بابەتی دەنوسى و چەند كتيبي هۆنراوه‌شى نووسيوه. گرینگی گۆران له‌وه‌دايه كه يه‌كه‌م شاعيرى نوپى كورده كه شيوازى عه‌رووزى عه‌ره‌بى له هۆنراوه‌ى كوردیدا لابر دووه و به شيوازى فولكلورى كوردی هۆنراوه‌ى نووسيوه.

سه‌ره‌تای ژيان

ناوى عەبدوللا به‌گه و كورپى سلیمان به‌گى كورپى عەبدوللا به‌گه. باوك و باپيريشى له هۆنراوه و وێژه‌دا به‌هره‌يان هه‌بووه. بنه‌ماله‌ى باپيرى له به‌گزاده‌ى «ميران به‌گى» له ناوچه‌ى مه‌ريوان بوون. پاشان رووده‌كه‌نه هه‌له‌بجه چونكه خويان به گۆران زانیوه و له‌وى جیگر ده‌بن. گۆران له سالى ١٩٠٤ يان له ١٩٠٥ دا له هه‌له‌بجه له دايكبووه. لای باوكى قورئان و سه‌ره‌تای خويندنى خویندوووه. پاشانىش له مزگه‌وتى پاشای هه‌له‌بجه بووه به‌فه‌قى. له دوا ساله‌كانى جهنگى جيهانى يه‌كه‌م و سه‌ره‌تای هاتنى ئینگليزدا، بۆ ماوه‌يه‌ك هه‌له‌بجه چۆل ده‌بيت و خه‌لك رووده‌كه‌نه لادىكانى ده‌وروپشت. مالى باوكى گۆرانیش له به‌هارى ١٩١٩ هه‌وه تا پایيزى ئەو ساله‌ رووده‌كه‌ن چه‌مى بياره و له‌وى له باخچى‌دا هه‌وار ده‌خه‌ن و بۆ پایز ئەگه‌رینه‌وه بۆ هه‌له‌بجه. كه يه‌كه‌م

قوتابخانه‌ی زمانی تورک له هه‌له‌بجه دانرا، بۆ پۆلی یه‌که‌م و مرگراوه. وه‌ک گۆران خۆی گۆراویه‌ته‌وه چوونی بۆ قوتابخانه‌ی پچرپچر بووه. پۆلی چواره‌می له‌سه‌رده‌می داگیرکرانی هه‌له‌بجه‌دا له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌وه ته‌واو کردوه.

له‌ ۱۹۱۹ دا سلیمان به‌گی باوکی گۆران کۆچی دوایی ده‌کات. پاشان له‌ ۱۹۲۱ دا موحه‌مه‌د به‌گی برای، به‌ هاندانی مسته‌فا سائیب، له‌ گه‌ل عه‌بولواحید نووری خالۆزایدا ده‌یاننیریت بۆ قوتابخانه‌ی عیلمیه‌ی که‌رکوک بۆ خویندن. به‌لام هه‌ر له‌و ساله‌دا موحه‌مه‌د به‌گی برایشی ده‌کۆژری. ئیتر گۆران که‌سی وه‌های نامینی گۆزه‌رانی خویندنی خۆی و ژیا‌نی دایکی بیات به‌پۆه، له‌به‌رئه‌وه ده‌ست له‌ خویندن هه‌له‌گریت و له‌ سالێ ۱۹۲۲ هه‌و تا سالێ ۱۹۲۵ گه‌لی ده‌ست ته‌نگی ئه‌چێژی. گۆران بۆ یه‌که‌مجار له‌ سالێ ۱۹۲۵ دا به‌ مامۆستایی له‌ قوتابخانه‌ی هه‌له‌بجه دامه‌زراوه و تا ۱۹۳۷ له‌ خویندنگه‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌دا ماوه‌ته‌وه.

چالاک‌ی سیاسی و رۆژنامه‌وانی

پاش ۱۹۳۷ ماوه‌یه‌ک بیکار ئه‌مینیه‌ و دوایش به‌ یارمه‌تی توفیق وه‌هبی گۆزراوه‌ته‌وه بۆ دایه‌ره‌ی ئه‌شغال به‌شی «کاروباری رینگاوبان» و تا گیرانی یه‌که‌می له‌ ۱۹۵۱ دا له‌و به‌شه‌دا ئه‌مینیه‌وه. له‌و به‌ینه‌دا چهند سالیک له‌گه‌ل چهند رۆشنیریکی تری کورددا ده‌چی بۆ یافا له‌ فه‌له‌ستین و له‌ ئیستگه‌ی رادیوی رۆژه‌لاتی نزیک به‌ مه‌به‌ستی به‌شداری له‌ خه‌باتدا له‌ دژی فاشیزم، به‌شی کوردستان ده‌که‌نه‌وه.

له‌ تشرینی دووه‌می ۱۹۵۲ دا له‌ به‌ندیخانه‌ی یه‌که‌می دێته‌ده‌ر و ده‌چی بۆ سلیمانی و ده‌بی به‌ به‌رپرسی رۆژنامه‌ی ژین. تا ئه‌یلوولی ۱۹۵۴ له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌ ئه‌مینیه‌وه. له‌ ۱۷ ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۵۴ دا بۆ جاری دووه‌م له‌گه‌ل کۆمه‌لی له‌ ئاشتی خوازانی سلیمانی ده‌گیری و فه‌رمانی سالێ به‌ند و سالێ خسته‌نه‌ ژیر چاودیریی پۆلیسی به‌سه‌ردا ئه‌دری. ماوه‌ی به‌ندکردنه‌که‌ی له‌ سلیمانی، که‌رکوک، کوت، به‌عقوبه‌ و نوگره‌ سه‌لمان و ماوه‌ی چاودیریه‌که‌شی له‌ به‌دره‌ به‌سه‌رده‌با. له‌ ۱۲ ی ئه‌یلوولی ۱۹۵۶ دا ئه‌م فه‌رمانی به‌ندکردنه‌ی ته‌واو ده‌کات و ئازاد ده‌کریت و ده‌چیته‌ به‌غدا و چهند رۆژیک له‌وی له‌ یه‌کیک له‌ پرۆژه‌ میریه‌کانی خانوودا ئه‌بیت به‌ چاوه‌شی کرێکار.

کاتیک که ئیسرائیل هیرش دهباته سهر میسر، دوای راس بوونهوهی عهربهکان له ئیسرائیل، برپیک له کوردهکانیش به ناوی یه کگرتووی ئیسلامی له گهلان پهیمانی بریهتی ده به سن. گۆرانیش لهوانه ی و دهیگرن و له ۱۷ ی تشرینی دووهمی ۱۹۵۶ دا دادگای عورفی له کهرکووک فهرمانی سی سال بهندی به بارمه دانانی ههزار دیناری کاتی ده سه پینیت به سه ریدا، ئه ویش به وهی که تا سی سال ورتووی له دم دمر نه یهت و کرده وهی وای لی نه وه شیتته وه میری پیی دلگران بیی. گۆران نه ههزار دیناره که ی ئه بی و نه ئه شیه وی گفتی وه ها به میری بدات، بویه ئه خریتته وه به ندیخانه و تا ۱۰ ی ئابی ۱۹۵۸ پاش سه رکه وتنی شوړشی ۱۴ ی گه لاویژ له زیندانا ئازاد ده کریت. گۆران ئه م ماوه یه ی به ندیخانه ی کهرکووک و به عقووبه به سه بر دووه.

پاش به ربوونی له زیندان ئه گه پیتته وه بو سلیمانی و پاش ئه وه به ماوه یه ک له گه ل شان دیکمی میلی سهر له یه کیتی سوڤیهت و چین و کوریای باکوور ئه دا.

له سه ره تای ۱۹۵۹ دا سه ره پهرشتیی گۆفاری شه فه ق ئه گریتته ده ست و به ناوی به یان دمر ده کات. له ئیسکانی سلیمانیس دایده مه زرینیت و تا ناوه راستی ۱۹۶۰ کاری تیدا ده کات. ئه نجا به بیانووی ئه وه وه که گوایه بیپرس کاری به جیهیشتتوه - کار به جیهیشتنه که ی بو چوون بوه بو شه قلاوه بو به شدار بوون له کۆنگره ی دووه می مامۆستایانی کورددا - له سه ر کار لای ده بن.

له ناوه راستی سالی ۱۹۶۰ دا دیتته به غدا و ئه بی به یاریده ده ری پرۆفیسۆر له به شی کوردیی کۆلیژی ئادابی زانکۆی به غدا و به ئه ندامی ده سته ی نوو سه رانی رۆژنامه ی ئازادی.

چالاکیه ئه ده بییه کان

یه که مین کۆمه له شیعی گۆران به ناوی «به هه شت و یادگار» له ۱۹۵۰ له سه ر ئه رکی عه لائه دینی سه جادی له به غدا له چاپ دراوه. ناوه پۆکی ئه م به شی دیوانه ی ههروه کو خۆی له سه ره تای کۆمه له شیعی کیدا ئاماژه ی پی کردووه «سه رانه ر له گه ل بابه ته کانی جوانی و دلداری خه ریکه» و مامۆستا پیشکه شی ده کات به و «شوڤ و نازدارانه که جوانیان وه ک تیغ نابری، وه ک چرا پیش چاو رووناک ئه کاته وه». له سالی ۱۹۵۴ دا له چاپخانه ی ژین قه سیده درێژه که ی «په یامی کورد بو میهره جانی چواره می گه نجان و قوتابیان له بوخاریست» له چاپ ده دات.

له ۱۹۵۸ دا گۆران به نیاز بووه کۆمهله شیعیریک به ناوی «سروش و دهر وون» له چاپ دا که دوای خستنه ژیر چاپی تهواوی نه کرد که پاشان له لایهن «هۆگر» ی کورپی و براکانی له ۱۹۶۸ دا به ناوی «سروش و دهر وون له گه ل ئۆپهریتی ئه نجامی یاران» له چاپ دراوه.

گۆران زۆر باش ئاگاداری نوێ بوونهوهی ئه ده بیاتی گهلانی تر وه ک تورک و ئینگلیزی بووه چون نه یوئستوو له ئه ده بیاتی رۆژ دوور که ویته وه دهستی داوه ته و مرگێران. گۆران یه که م شاعیری کورد بووه که شیوازی کۆنی عهرووزی به لا ده نیت و شیعیری کوردی ده گه ریتته وه بو شیوازی هیجای کوردی. باورپی وابوو که ئه بیت شیعیری کوردی له عهرووزه وه بگریتته وه بو سهر کیشی په نجه هیجای کوردی. ئه و کیشهی که فلکلوری کوردی و شیعیری هه ورامی له سهرده می ئه رده لانییه کان پی هۆنراوه ته وه. ههر له م باره وه دوای شیکردنه وهی مانای شیعر له زمان چهند ناوداری جیهانی، پاشان ئه لیت: «.. به دروستیش سهرنج بدهین ئه بینین، که له گشت زمانه کانی رووی زه ویدا شیعیریک، به شیعر دانرابی و پشتاوپشت هه تا ئیستا به جی هیلرابی ههر ئه و شیعرانه ن، که به پیی تابه تیتی و پپوانه ی نه ته وهی عائیدی خویان و مزنیک تابه تیان هه یه. ته نانه ت قافیه ش له ناو هه ندی نه ته وه دا به پپوئستی بنجیئه سلیدائه نری بو شیعر، ئه گه رچی شیعیری ئه م نه ته وانه هه رگیز وه ک هی ئه وانی تر نه یه توانیوه به کیوی ناوبانگی ئیتاتیکی به ناوی شیعیری په خشانه وه، ناو به ناو ئایا بخوئینه وه.» ئه و نوێ خوازیه ده بیت به هوی ئالوو گورپیکی نوێ له دنیای ئیستای شیعیری کوردیدا.

گۆران بیجگه له شیعر ده ستیکی به رزیشی له بواری په خشاندا بووه. په خشانی گۆران ره نگدانه وهی سهرده می ژیانی خوئیه تی و خوئیشی به رده وام نه بووه له سهریان و له راستیدا ئه و گرنگییه ی به شیعره کانی داوه و هه ولی تازه کردنه وهی تیدا داوه به و شیوه یه له په خشانه کاندای کاری نه کردوو.

له کاتی ژیا نیدا سی دیوانه شیعیری «به هه شت و یادگار» و «فرمیسک و هونه ر» و «په یامی کورد» ههروه ها له ۱۹۵۳ و ۱۹۶۱ دا هه لبارده یه کی چیرۆکی بیگانه و هیندی سهرنجی ره خنه گرانه ی به چاپ گه یاندوو به لام گۆران زۆر به ئاوات بوو تا پینش مه رگی دیوانه شیعره که ی له چاپ بدریت. له ۱۹۷۸ لیژنه یه ک پیکهاتوو له محه ممه دی مه لا که ریم، دوکتور عیژه دین مسته فا، کاکه ی فه لاح، حه مه که ریم فه تحوللا، جه لال ده باغ و هۆگر گۆران و هیرۆ گۆران و ئه ژی گۆران بو کۆ

کردنهوهی بهرهم و شیعرهکانی که زۆر بهی له گۆفار و رۆژنامه کوردییهکانی دهرهوه و ناوهوهی عیراق بّلاو کرابوونهوه، وهک گۆفاری هاوار له سووریا و رۆژنامهی ژیانهوه و دهنگی داس و ژین و ئازادی و گۆفاری گهلاویژ و دهنگی گیتی تازه و هیوا و شهفهق و بهیان و بلیسه و رووناھی و نامیلکهی دیاریی لاوان و یادگاری لاوانی عیراق ئهکهونه تهقالادان و بهم بۆنهیهوه ئاگاداری و بانگهوازیک بو ئهدهب دوستان له رۆژنامهی «بیری نوی» ژمارهی ۲۷۷ و «پاشکۆی عیراق» ژمارهکانی ۱۲ و ۱۳ بّلاو ئهکهنهوه. له ئاکامدا دیوانهکهی له سالی ۱۹۸۰ ئهکۆیته بهر چاوی خوینهران و هۆگرانی شیعری کوردی.

کۆتاییی ژیانی

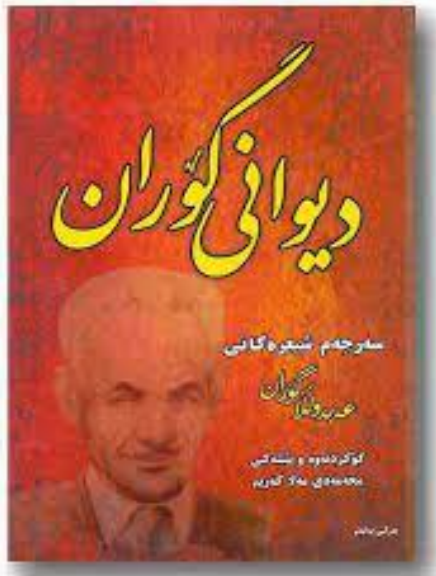
له سههرهتای ۱۹۶۲دا دهرهکهوی که گهدهی تووشی نهخۆشیی شیرپهنجه بووه. نهشتهرگهریکی سههرکهوتووی له بهغدا بۆ دهکری بهلام پاش واده. پاش ئهوه نهشتهرگهرییه له نیشاندا ئهچیی بۆ مۆسکۆ و سی مانگیک له نهخۆشخانهی کریملین و سهنهتۆری بهرفیخه بهسهردهبا و پاشان ئهگهپریتهوه بۆ ئیراق. پاش گهپانهوهی به ماوهیهکی کهم نهخۆشییهکهی سههرهلهداتهوه. له بهر ئهوه ئهگهپریتهوه بۆ سلیمانی و لهوی له جیدا ئهکهوی. له ۱۸ ی تشرینی دووهمی ۱۹۶۲ ژیانی کۆتایی پیدیت.

بهرههههکان

- بهههشت و یادگار، بهغدا، ۱۹۵۰
- فرمیسک و هونهر، بهغدا، ۱۹۶۸
- سروشت و دهروون، سلیمانی، ۱۹۶۹
- لاوک و پهپام، سلیمانی، ۱۹۶۹
- دیوانی گۆران، بهغدا، ۱۹۸۰

ئومید ئاشنا کتیبی «نوسین و پهخشان و ومگپراوهکانی گۆران» ی کۆکردووهتهوه و پیشهکی بۆ نوسیهوه و دهمزگای چاپ و بّلاوکردنهوهی ئاراس له سالی ۲۰۰۲ له ههولیر چاپی کردووه.

سهرچاوه: میژووی ئهدهبی کوردی، مارف خهزنهدار، بهرگی شهشهه

پاییز! پاییز!

بووکی پرچ زهرد!

من مات، تو زیز:

ههردوو هاودهرد!

من فرمیسکم، تو بارانت؛

من هه ناسه م، تو بای ساردت؛

من خه م، تو هه وری گریانت،

دوایی نایه: دادم، دادت،

هه رگیز، هه رگیز،

پاییز! پاییز!

پاییز! پاییز!

شان و مل پرووت،

من مات، تو زیز،

ههردوو کمان جووت

هه رچه ند گول سیس نه بی بگریین

تالتوونی دار نه پرژی بگریین

پولی بالدار نه فری بگریین،

بگریین... بگریین... چاومان نه سپرین،

هه رگیز، هه رگیز،

پاییز! پاییز!